

Lyst til at blive i Tjenesten, men dog ikke ville, fordi de vide, at de ikke blot kunne komme til at lide selvforskyldt men ogsaa uden egen Skyld. Det var en lille Afstikker, og det var den højtærede Krigsministers Afbrydelse, som gav mig Anledning dertil. Jeg skal saa vende tilbage til Sagen, og den Sag; jeg ønsker at omtale, er, om der ikke kan gøres noget for at forbedre de meniges Lønninger, og dette Spørgsmaal maa vistnok besvares med jo. Jeg tror ikke, de menige behøve at vente, indtil Underofficerernes Lønningsforhold blive ordnede, hvad jeg haaber, maa ske i denne Samling; men jeg frygter for, at vi ikke faa noget Lovforslag i denne Retning, thi jeg forstod det, som om det ikke var med nogen særlig Varme, den højtærede Krigsminister talte om denne Sag. Men man kunde gaa en anden Vej, en Vej, som vi tit ere gaaede, naar vi vilde forbedre Lønninger paa forskellige Omraader uden at lave ny Love. Vi have jo Finansloven til at gøre dette paa. Jeg vil derfor henstille til Finansudvalget, om det ikke kunde tænke paa gennem en Bevilling at forhøje de meniges Lønning; thi naar den højtærede Krigsminister siger, at Underofficererne sulte, er det vist og sikkert, at saa maa de menige sulte ikke saa lidt mere. Og her skal jeg sige, at medens Underofficererne gaa frivillige ind til deres Gerning, blive de menige tvungne til at gaa ind, og dersom Fædrelandsbegejstringen og Fædrelandskærligheden paa rette Maade skal være til Stede hos de menige Soldater, tror jeg i alt Fald ikke, den opflamme eller næres ved, at de skulle gaa ind til en Stilling, hvor de vide, at de enten skulle ofre en hel Del Penge af deres haardt sammen sparede Formue eller ogsaa sulte. At der er et kammeratligt Forhold til Stede, skal jeg indrømme, men jeg har selv set i denne Bygning, at Soldaterne led Nød, fordi deres Lønninger ikke strakte til. Jeg vil derfor henstille til Finansudvalget, om der ikke kunde optages en Bevilling paa Finansloven til dette Øjemed. Hvis man tog $\frac{1}{4}$ Million, vilde det blive saadan noget som 10 Øre til hver. Det vilde altsaa dog være nogen Hjælp, og jeg er vis paa, at hverken den højtærede Minister eller Landstinget vilde sætte sig imod en saadan Bevilling.

Udover disse Bemærkninger har jeg kun to ganske lokale, og dem skal jeg gøre meget kort. Der er en Bevilling paa Finansloven til Opførelse af en Kirke i Terndrup, og denne Bevilling er omhandlet i Anmærkningerne. Jeg skal dog tilføje, at skønt Anmærkningerne klart og tydeligt

nok fremstille Forholdene, ere de — om det er Udvalget eller Ministeren, der er Skyld i det, ved jeg ikke — vel lempeligt fremstillede. Forholdet er nemlig det, at en hel Del Mennesker have meget længere til Kirke, end det er fremstillet i Anmærkningerne. Der ligger en stor Hede og en lille Skov, Lyngby Skov, helt paa den anden Side af Terndrup, og denne Egn er bleven stærkt bebygget i de senere Aar; men medens der fra selve Byen er en halv Mil til Kirken, bliver der for disse Beboeres Vedkommende en hel Mil. Der er ikke faa, der faa nærmere en hel end en halv Mil til Kirke, og det er et Lod, der vejer i Vægtskaalen for at faa Kirken bygget saa hurtigt som muligt. Jeg betvivler ikke den højtærede Ministers velvillige Stilling til Sagen, og jeg haaber, at Finansudvalget vil stille sig saa velvillig, at vi kunne faa Bevillingen allerede i dette Aar. Jeg kan ikke tro, at det skulde være Finansudvalgets Mening at afvise Bevillingen for bestandig; men der er et gammelt Ord, der siger, at den, der hjælper først, hjælper to Gange, og en Udsættelse til næste Aar vilde for manges Vedkommende være saare ubehagelig.

Det andet Punkt, jeg vilde omtale, gælder Arden Station. Jeg skal der kun sige, at det glæder mig, at Bevillingen er optaget paa Finansloven. Det er en Foranstaltning, som længe har ventet, og Forholdene blive nu saaledes, at den absolut maa bringes til Udførelse.

Reventlow: Maa jeg blot med et Par Ord omtale en lille Post paa Kultusministeriets Budget, som vedrører Opførelsen af et Kapel i Kappel Sogn paa Lolland. Der ønskes 9,600 Kr., men disse Penge ville være vel anvendte. Forholdene, som de nu ere, medføre, at for de omtrent 400 Beboere af nogle Landstrækninger, som tidligere have været Øer, er det som Følge af et Inddæmningsforetagende i Nakskov Fjord blevet næsten umuligt at komme i Kirke. Tidligere kunde de sejle fra deres Hjem over til et Sted i Nærheden af Kirken, nu maa de passere Inddæmningen og have da op imod en Mil at gaa. Næsten alle ere Fiskere, der kun have en Baad som Befordringsmiddel. Saa godt som ingen af dem have Hest og Vogn, saa de maa paa deres Fod gaa den lange ofte næsten ufarbare Vej over det inddæmmede Areal for at komme i Kirke. Beboerne, som i økonomisk Henseende ere ret tarveligt stillede, have selv sparet 1,500 Kr. sammen og have ogsaa stillet en Bygge-